

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

19. Octobris. Tanta est divinæ consolationis abundantia, ut ejus dulcedo non animam solùm afficiat, sed & in corpus redundet. S. Ignat. apud Bart.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

Quæ hic singit toleratu impossibilia, usus tolerabilia, consuetudo facilia, gratia etiam amabilia esse ostenderet. His præ illo præstat uti consiliariis.

19. Octobris.

Tanta est divina consolationis abundantia, ut ejus dulcedo non animam solum afficiat, sed & in corpus redundet. S. Ignat. apud Bart.

IN virtutis studio non anima solum, sed & corpus divinæ obsequitur voluntati: hinc munifica Dei manus ita solatia partitur in præmium, ut iis non anima solum, sed & laboris compars corpus afficiatur.

Solatia corporis, quæ mundus offert, & sordida sunt, & momentanea, quæ cœlum tribuit, pura sunt, & solidissima. Hæc illis emere sapientissimum, plenūmque solatii consilium est.

Mille titulis magno illi Domino debemus omnia, quæcumque præstamus. Quanta Dei liberalitas, quæ jure possit exigere obsequia, præmio compensat, eoque non ad æternitatem dilato.

Prægustum cœli facit Deus, ut solatiis, quæ hic sentimus, inescati, amare, & anhe-

O 4 lare

※ (296)※

Iare sempiterna moneamur. Quād dulcē
est tam liberali Domino servire!

20. Octobris.

Cum objectum amoris infinitum est, semper
in amando proficere, & perfici licet. S.
Ignat. Epist. 15. April. 1543.

Alli affectus mortales sunt, finem ac-
cipiunt, solus amor immortalis fi-
nem nescit; materia enim illius infinita cum
sit, tam diu ignis, hic ardet, quamdiu ei
materia suppeditat alimentum.

Liberè quidem amamus, quod volu-
mus, non possumus tamen non amare ali-
quid; ab odio esseflare possumus, omnem
ponere morem non possumus: semper ne-
cessa est velle aliquid. Amor nempe se ad
infinitum bonum amandum esse creatum
ostendit,

Reliqui affectus cum tempore vim-
mittunt, consenserunt: amor solus infatigau-
bilis, nunquam defecturus est, semper in-
defessus, natus ad immortale. Durando
crescit, & dum æternitas aliis metam po-
nit, major invalescit.

Lassitudine, & ignaviâ omni amorem
liberavit natura, in continuum usum fecit,
negat.